

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23Nt/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714010771
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5714010771.1

Uznesenie

Okresný súd v Martine na verejnom zasadnutí dňa 2.12.2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Medveda a prísediacich Viery Dikošovej a Dariny Hatarovej, v trestnej veci ods. D. T., o návrhu odsúdenej na povolenie obnovy konania, takto

rozhodol:

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. s použitím § 402 ods. 1, § 397 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z.z. súd povoľuje v prospech odsúdenej D. T., nar. XX.XX.XXXX E. J., trvale bytom O. XXXX/X, C., v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Levoča, obnovu konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 2T/76/2011, v ktorej bola rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 27.10.2011, právoplatným dňa 27.10.2011, uznaná za vinnú zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., za čo jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, so zaradením na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. por. s použitím § 402 ods. 1, § 397 ods. 2 Tr. por. súd u odsúdenej D. T., nar. XX.XX.XXXX E. J. zrušuje len vo výroku o treste (výrok o vine zostáva naďalej v platnosti) rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/76/2011 zo dňa 27.10.2011, právoplatný 27.10.2011, pričom sa zrušujú aj ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Podľa § 403 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa odsúdená D. T.Ú., nar. XX.XX.XXXX E. J., trvale bytom O. XXXX/X, C., toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Levoči, berie do väzby s tým, že lehota väzby u obžalovanej D. T. začína plynúť dňom právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Martin sp. zn. 23Nt/41/2014 z 2.12.2014 o povolení obnovy konania vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/76/2011. Väzba sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Žiline.

odôvodnenie:

Odsúdená D. T. podala na tunajšom súde dňa 2.6.2014 návrh na povolenie obnovy konania, vo veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 2T/76/2011, v ktorej bola rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 27.10.2011 č. k. 2T/76/2011-1877 uznaná za vinnú v bode 1/ pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a v bode 2/ pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., za čo bola odsúdená na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vo svojom návrhu v podstate poukázala, že obnovu konania žiada na základe nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, ktorým bolo rozhodnuté o protiústavnosti tzv. asperačnej zásady.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. súd prejednal návrh na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí.

V zmysle ustanovenia § 297 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na verejnom zasadnutí, a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na verejnom zasadnutí vykonané.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, v znení neskorších predpisov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. V danom prípade návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oprávnenou osobou a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je návrh prípustný. Súd preto skúmal, či v danom prípade existujú zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pričom zistil, že takéto podmienky sú splnené. Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 bolo vyslovené, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody", dňom vyhlásenia nález v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stratilo účinnosť a po uplynutí šiestich mesiacov od vyhlásenia nález v Zbierke zákonov platnosť.

Podľa stanoviska Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013, nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t.j. na základe § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov. Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z., je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Nakoľko v danom prípade bola pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody odsúdenej aplikovaná aj tzv. asperačná zásada tzn. ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák., súd vyhovel návrhu a povolil vo výroku o treste obnovu konania v prospech odsúdenej D. T..

Podľa § 403 Tr. por., ak obvinený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku, rozhodne súd po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia, ktorým spolu s povolením obnovy konania zrušil výrok o tomto treste, bez odkladu o väzbe.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 72 ods. 2 Tr. por., konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie. Odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera. O väzbe koná a rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, ktorý nie je pri vymedzení dôvodov väzby návrhom prokurátora viazaný. Pred rozhodnutím o väzbe musí byť obvinený vypočutý; o čase a mieste výsluchu sa vhodným

spôsobom upovedomí prokurátor, obvinený a jeho obhajca, ak je dosiahnuteľný. Predseda senátu alebo sudca pre prípravné konanie vypočuje obvineného a potom umožní prísediacim alebo sudcom, prokurátorovi a obhajcovi položiť obvinenému otázky týkajúce sa rozhodnutia o väzbe; bez výsluchu obvineného možno rozhodnúť o väzbe len vtedy, ak obvinený výslovne požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti alebo ak zdravotný stav obvineného neumožňuje jeho výsluch.

Ods. D. T.Ľ. pri výsluchu na verejnom zasadnutí k otázke väzby vypovedala, že nemá námietky voči rozhodnutiu o vzatí do väzby, keďže v danom prípade si je vedomá, že jej bol uložený dlhší trest odňatia slobody a tento nemá záujem prerušovať.

Na základe spisového materiálu mal súd preukázané, že obv. D. T. bola odsúdená za spáchanie závažnej úmyselnej trestnej činnosti - zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa dopustila voči viacerým poškodeným. Už v čase vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku mala v odpise registra trestov tri záznamy, z ktorých dve odsúdenia neboli zahladené (trestný rozkaz OS Žilina sp. zn. 22T/126/2009 právoplatný dňa 3.12.2010 a rozsudok OS Trenčín sp. zn. 2T/11/2008 právoplatný dňa 15.3.2011). Jednalo sa pritom o odsúdenia pre prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. g/ Tr. zák., prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. Obvinenej boli uložené podmienené tresty odňatia slobody, ktoré zjavne nespĺnili svoj účel, keďže obv. v trestnej činnosti pokračovala. Obvinená bola vo väzbe aj v základnom konaní, nakoľko existovala reálna a odôvodnená obava z pokračovania trestnej činnosti. Hoci podľa aktuálneho hodnotenia ÚVTOS Levoča počas doterajšieho výkonu trestu správanie odsúdenej je na požadovanej úrovni, táto si plní svoje povinnosti, pričom bola tiež 2-krát disciplinárne odmenená, nemožno opomenúť tú skutočnosť, že od vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku č. k. 2T/76/2011-1877 jej pribudli ďalšie odsúdenia - rozsudkom OS Piešťany sp. zn. 1T/58/2012 právoplatným 19.11.2012, rozsudkom OS Žilina sp. zn. 36T/36/2013 právoplatným 5.4.2013 a ďalším rozsudkom OS Žilina sp. zn. 32T/41/2009 právoplatným 10.4.2014. Znovu sa jednalo o odsúdenia pre trestné činy podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák., úverového podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20, § 222 ods. 1, 4 Tr. zák. a trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. Vo všetkých prípadoch bolo rozhodnuté o upustení od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 2T/76/2011-1877 vo výmere 11 rokov. Z uvedených skutočností vyplýva, že obvinená je osobou, ktorá sa opakovane dopúšťala závažnej úmyselnej trestnej činnosti (najmä majetkovej, hospodárskej a daňovej), za ktorú bola právoplatne odsúdená. Napriek neplatnosti asperačnej zásady jej stále hrozí vysoký trest. Vzhľadom na osobu obvinenej ako aj povahu prejednávaneho prípadu má súd za to, že v danom prípade sú dané dôvody tzv. preventívnej väzby, pričom väzbu nie je možné nahradiť iným inštitútom nahrádzajúcim väzbu (prípadným dohľadom probačného a mediačného úradníka), pretože takýto inštitút by v tomto prípade dostatočne nenahradil väzbu ako zaisťujúci prostriedok v trestnom konaní. Podľa záveru súdu vzhľadom na osobu obvinenej a jej sklony k páchaniu trestnej činnosti proti majetku existuje reálna a dôvodná obava, že v prípade pobytu na slobode môže v trestnej činnosti pokračovať. Súd preto po povolení obnovy konania rozhodol o vzatí obv. D. T. do väzby z dôvodov uvedených v ust. § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., s tým, že lehota väzby začína plynúť právoplatnosťou uznesenia o povolení obnovy konania.

Odsúdená ako i prokurátor sa po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravných prostriedkoch výslovne vzdali práva na podanie sťažnosti voči všetkým výrokom